Woensdag, 7 Mei 1941 DAGBLAD 58ste Jaargang, No. 3292

AMIGOE DI CURAÇAO

BOEKHANDEL Bethencourt. TEL. 1919 Uw adres voor alle soort Kantoorbehoeften	Dit blad verschijnt dagelijks (behalve 's Zondags) Abonnementsprijs voor het Gebiedsdeel fl. 1.50 per maand [Arubafl. 2.—] bij vooruitbetaling. Afzonderlijke nummers fl. 0.10.	Adm. Tel. 1550. Redactie: Tel. 1858. Bureaux: Conscientiesteeg 27—29. Adres: Postbus 80, Willemstad. Uitgeefster: Paulus-drukkerij.	Vertegenwoordigers voor de Verenigde Staten van Amerika: M. D. BROMBERG & Associates Inc 19 to 25 West 44th Street, New York N. Y.	DRUKKERIJ Bethencourt. TEL. 1919 Uw adres voor alle soort DRUKWERK

Judah's Leeuw „gaat briesend rond, zoekende wien hij zou kunnen verslinden . . . ."

Irakese Regering in Amman gevormd.

Britse Parlement heeft ongeschokt vertrouwen in Churchill.

Minister Goseling sterft in concentratiekamp.

DEBATTEN IN HET ENGELSE LAGERHUIS ZIJN BEGONNEN.

Anthony Eden aan het woord.

De Britse Minister van Buitenlandse Zaken Anthony Eden deelde aan het Engelse Lagerhuis mede, dat hoe eerder de oorlogsmaterialen van de Verenigde Staten de slagvelden in Azië, Afrika en Europa bereiken, des te eerder de oorlog zal eindigen.

Eden drukte zijn vertrouwen uit, dat Turkije aan de zijde van Engeland zal staan en waarschuwde de Arabische volken met inbegrip van Irak om op te passen voor een overwinning van de Asmogendheden.

Gedurende Edens overzicht bij het openen van het door de Regering bepaalde formele debat, onderbrak een Ierseland lid Edens referte naar de Verenigde Staten door te roepen: „Laat ons zelf ook wat doen!"

Eden antwoordde, dat hij veronderstelde dat Engeland en de Verenigde Staten zich zouden inspannen.

De critici van de Regering stonden na Edens lang overzicht te bestrijden.

Onder hen was Hore Belisha, die verklaarde: „Nu de gebeurtenissen tegen ons zijn, ik hoop tijdelijk, is er een poging om de belangrijkheid daarvan te verkleinen en deze te scheiden van wat geen gebeurt in de Atlantische Oceaan".

De arbeidersvertegenwoordiger Lees Smith, die sprak voor de oppositiebank, waarschuwde, dat in de strijd om Suez Engeland een kortere tijdsperiode heeft dan in de slag van de Atlantische Oceaan. Hij zeide: „In het Middellandse Zeegebied is het een wedstrijd tussen Hitlers ogenblikkelijke voordeel en onze macht om ons zodanig uit te rusten, dat wij hem in bedwang kunnen houden tot de Amerikaanse voorraden over enige maanden ons ten voordele zullen zijn."

Daaraan voegde hij toe waarom geen maatregelen waren genomen om de Duitse pantserdivisies uit Libye te houden en vroeg of de Regering tevreden is indien Vichy strict neutraal blijve.

Eden, die het spoor volgde van Churchill de vorige week, verklaarde dat Griekenland van te voren was ingelicht hoeveel hulp men zou kunnen verwachten van Engeland. Bij het vertellen van de diplomatieke pogingen in het Midden-Oosten, welke voorafgingen aan de nazie-invasie van Joegoslavië en Griekenland verklaarde Eden, dat hij onder de indruk was gevan de loyale vriendschap en vastbeslotenheid van de Turken om sterk te staan tegen elke bedreiging van hun souvereiniteit. Eden zei: „Ik ben er zeker van dat hun trouw aan de alliantie met dit land de basis zal zijn van de politiek der Turkse Regering." Hij zeide verder, dat de crisis welke is veroorzaakt in Irak zowel voor Engeland als Turkije grote hoofdbrekens meebrengt.

Engeland kan nergens van beschuldigd worden betreffende de verhouding met de Arabische volken, vooral Irak, welks onafhankelijkheid door Engeland werd verzekerd. „Wij hebben hen bijgestaan en in elk opzicht ons woord gehouden."

Eden verklaarde dat Engeland zeer dankbaar was voor het aanbod van de Turkse en Egyptische Regeringen tot bemiddeling, doch zolang Irak zijn troepen niet terugtrekt van het Habbaniyah-vliegveld en de vijandelijkheden staakt, zal de Regering het nakomen van de rechten van het verdrag niet opspreken.

De Arabieren in welk land ook moeten begrijpen, dat het naderen van de nazi-overheersing hen zal beroven van hun vrijheid, welke zij zo naijverig hebben bewaard en welke in de alliantie met Engeland thans veilig is. Hieraan voegde hij toe: **„Hoewel Hitler kan regeren over het leven van mensen kan hij niet regeren over hun harten en geen enkele tyran kan over geheel Europa regeren dan slechts gedurende een korte periode."** Bij het verwelkomen van de grote stap der Verenigde Staten in het zenden van schepen naar de Rode Zee zeide hij, dat Engelands privilege is om met de hulp van de Verenigde Staten de naties van Europa te bevrijden van de spookachtige vrees, welke haar schaduw werpt op deze tijden.

Lees Smith, die de quaestie van de Ierse bases in het debat bracht, zeide, dat het der moeite waard is om de aandacht van de Verenigde Staten hierop te vestigen omdat de politiek van het patrouilleren, die de Verenigde Staten thans voeren, belachelijk wordt gemaakt door de politiek van Zuid-Ierland door te weigeren, dat Engeland de havens zal gebruiken. Smith was van mening, dat de publieke opinie van de Verenigde Staten en de voorstellen van de Amerikaanse Regering meer invloed zouden hebben op de Regering van Zuid-Ierland dan van enig ander land ter wereld.

Critiek van Hore Belisha.

Hore Belisha beweerde, dat het niet de vraag was of Engeland verplicht was om Griekenland ter hulp te snellen, maar waarom Engeland gedurende de voorafgaande maanden, terwijl de Grieken het Italiaanse leger in Albanië afstraften, Italië, het meest trefbare land van Europa met spoorlijnen en industrieën, welke geconcentreerd zijn langs de 2500 mijl lange kustlijn niet door de Royal Airforce heeft laten bombarderen. Hij vroeg: **„Waarom heeft men een dergelijke tederheid aan Italië betoond** toen Griekenland riep om vliegtuigen? Lord Beaverbrook beweert, dat onze opslagplaatsen barsten van de vliegtuigen".

Verder verklaarde hij: **„Nacht op nacht, terwijl Griekenland in moeilijkheden verkeerde, bombardeerde de Royal Airforce Duitsland. De gelegenheid die zich gedurende zes maanden heeft aangeboden, is nu voorbij".**

Verder becritiseerde Hore Belisha de strategie van het leger en de diplomatieke verrichtingen in het Midden-Oosten. Hij zeide: „Waarom lieten wij toe dat dit alles in Irak gebeurde?", en verklaarde: „De Duitsers vallen geen hindernissen aan, doch omzeilen die".

Vervolgens verzachte Hore Belisha zijn opmerkingen door te verklaren: „Een zware last drukt op den Premier, die grote en biezondere verantwoordelijkheid op zich heeft genomen voor de strategie. De beste dienst die men hem kan bewijzen is in verband hiermede aan te dringen op een verbetering van de inlichtingendienst en de uitbreiding daarvan.

Volken van Europa willen Engeland helpen.

Eden verklaarde, dat er millioenen mensen zijn in het door de nazies gedomineerde Europa, die verlangen naar een gelegenheid om de Britse overwinning te helpen bevechten. Hij verhaalde hoe twee Britse gevangenen ontsnapt waren door Midden-Europa met de hulp van burgers. Refererende naar de (door Duitsland) uiteengeslagen Joegoslavische strijdkrachten, zeide hij, dat men keer op keer aan Engeland had verzekerd, dat het Joegoslavische leger was gemobiliseerd, doch dat men slechts nadat de Regering van Prins Paul omvergeworpen was, het leger gereed maakte. Natuurlijk was het toen te laat.

Eden verklaarde, dat Engelands noodzakelijkste vereiste is het verkrijgen van schepen en meer munitie, omdat elke beweging op het diplomatieke terrein gemaakt wordt overeenkomstig de militaire sterkte. Elke poging moet gedaan worden om onenigheid te verminderen, omdat daar de sleutel gevonden zal worden tot een diplomatieke overwinning, evenzeer als op het slagveld.

Eden die sprak voor het goedgevulde Huis, werd kalm aanhoord, doch toegejuicht, toen hij refereerde naar de hulp die men aan Griekenland had gegeven. Hij vertelde van zijn gesprek met Koning George II van Griekenland te Athene vóór de Duitse invasie begon. Hem werd volkomen duidelijk gemaakt, dat Griekenland vastbesloten was om aan de Duitse agressie weerstand te bieden, zelfs indien men slechts op eigen troepen moest rekenen (Londen, (AP) 6.5).

CHURCHILL KRIJGT MOTIE VAN VERTROUWEN.

Het Engelse „House of Lords" was eenstemmig bij een motie van vertrouwen in de Regering van Churchill, na een debat, dat twee en een half uur duurde in het Parlement en het Lagerhuis, betreffende de leiding van de oorlog.

Een waarnemer noemde het debat een gezond hartonderzoek zonder de minste moeilijkheid voor de Regering (Londen, (AP) 6.5).

„LEEUW" TREKT ADDIS ABEBA BINNEN.

Op 5 Mei, nadat Haile Selassie precies vijf jaar geleden uit de Abessinische hoofdstad gevlucht was, hield hij een triomphale intocht in Addis Abeba.

Buitengewone opwinding heerste in de stad, toen de Leeuw de hoofdstad binnentrok. Hij werd tegemoet getreden door Generaal A. C. Cunningham, die de Britse troepen aanvoerde, welke de Italianen uit de stad hebben verdreven, alsmede door de zonen van Haile Selassie **Prins Makonnen en den Hertog van Harrar.** De Italianen bleven binnenshuis (Addis Abeba, (AP) 6.5).

DE OORLOG ZAL LANG DUREN.

Uit semi-officiële Duitse bronnen wordt de overtuiging uitgesproken, dat de Noordamerikaanse interventie de oorlog zal rekken op zijn minst tot in het jaar 1942. Deze conclusie werd getrokken door de „Dienst aus Deutschland", gebaseerd op Hitlers redevoering van Zondag in de Rijksdag, waarin hij zeide, dat hoewel de Duitse soldaat reeds de beste wapenen ter wereld heeft, hij dit jaar **en het volgend jaar** nog betere zal krijgen (Berlijn, (AP) 6.5).

CINCAR MARKOVIC TEKENT CAPITULATIE-VERDAG VAN JOEGOSLAVIË.

De vroegere Joegoslavische Minister van Buitenlandse Zaken, Cincar Markovic, tekende precies 23 dagen na de ondertekening van het Driemogendheden-Pact te Wenen, het document, waardoor het lot van zijn land werd verzegeld, namelijk de capitulatie van het Serbische leger. De Duitse verslaggever aan het front, Kurt Wessely, verklaarde, dat de onderhandelingen werden beëindigd laat in de avond van 17 April in de vroegere Tsjechische legatie te Beograd.

De Serbische delegatie, bestaande uit Cincar Markovic en de Generaal van de Luchtmacht, Jankovic, arriveerden per vliegtuig te Beograd, waar men de Duitse militaire commissie met aan het hoofd Kolonel Generaal Von Weichs, de Italiaanse militaire attaché's en een Hongaarse liaison-officier ontmoette. Men zal zich herinneren, dat Markovic werd gearresteerd, toen de staatsgreep in Beograd plaats vond (Beograd, (AP) 6.5).

IRAK VRAAGT TURKSE BEMIDDELING.

Volgens een onofficieel rapport heeft de nieuwe Irakese Regering aan Turkije gevraagd om te bemiddelen in het conflict met Engeland. Men vermoedt, dat de Minister van Buitenlandse Zaken, Saracoglu, de quaestie zal bespreken in een biezondere vergadering van de Volkspartij. Turkije staat vriendschappelijk tegenover beide landen, zodat het een logische bemiddelaar zou zijn, indien Engeland zou toestemmen, dat men de twist aan een bemiddeling zou onderwerpen.

De Turkse radio deelde mede, dat Irakese strijdkrachten zich terugtrekken uit het Basra-gebied. De Engelsen achtervolgden hen echter niet, doch wachtten op versterkingen. Men beweerde, dat de Sovjet-radio zou hebben gerapporteerd, dat Transjordanische strijdkrachten de grens hebben overgestoken om zich te voegen bij de Irakezen. De Turkse bladen drongen er op aan, dat het vuur in Irak zou moeten worden geblust (Istanbul, (AP) 6.5).

TYPHUS-EPIDEMIE IN TUNIS

In Tunis heerst een typhus-epidemie, welke zich heeft uitgebreid naar alle delen van het land niettegenstaande de pogingen van de medische autoriteiten. De dokters hebben gebrek aan een buitengewoon tekort van de nodige medische voorraden (Tunis, (AP) 6.5).

EXPORT NAAR RUSLAND STOPGEZET.

Van gezaghebbende zijde wordt vernomen, dat de Verenigde Staten alle export naar Rusland van machinerieën en materialen, die van nut zijn in de defensie-productie van het land, heeft stopgezet. Men meldde, dat deze politiek werd aangenomen, niettegenstaande de energieke diplomatieke pogingen van de Sovjet om exportvergunningen te verkrijgen. Van zekere zijde deelt men mede, dat de reden voor dit verbod gezocht moet worden in de poging van de Verenigde Staten om alle machines en gereedschappen te gebruiken, alsmede in het tekenen van het Russisch-Japanse pact, dat volgens een communistisch partijblad een slag is voor de Noordamerikaanse en Britse belangen (Washington, (AP) 6.5).

Het nieuws van vandaag.

Een van de door de As-mogendheden van zijn Troon verdreven vorsten is reeds teruggekeerd. Haile Selassie heeft een triomphale intocht gehouden in de hoofdstad van zijn keizerrijk. Wanneer zullen anderen volgen? Wilhelmina, Peter, Haakon, George......

Hiernevens leest u een artikel over den Leeuw van Judah.

Uit Londen kwam een telegram, waarin gerept wordt van de mogelijkheid, dat Pétain en misschien zelfs de gehele Vichy-regering naar Noord Afrika zou uitwijken. Hoe de publieke opinie ten aanzien van Pétain omslaat, wordt eveneens in het „Algemeen Politiek Overzicht" duidelijk gemaakt. In hetzelfde verband zij verwezen naar een korte correspondentie over de Franse Bovenwinden op blz. 3.

Nazie-activiteiten worden gesignaleerd in Frans Marokko (blz. 3).

De Irakese Regering van den Nazie-vriend El Gailani zit nog in Bagdad, maar in Amman is een nieuwe Irakese regering gevormd. Over de positie van Amman, zie de aantekening onder het desbetreffende telegram op blz. 1.

Josef Stalin is tot Premier van de U.S.S.R. benoemd door de Raad van Volkscommissarissen. Molotof werd Vice-Premier en blijft minister van Buitenlandse Zaken (blz. 3). Stalin hield een rede over de reconstructie van het leger der Sovjet-unie (blz. 1).

Ook sprak Eden in de debatten van het Lagerhuis, waarvan wij op blz. een lang verslag publiceren. Hoe eerder de oorlogsmaterialen uit de V.S. arriveren, des te eerder zal de oorlog zijn afgelopen. Hore Belisha sprak eveneens.

Uit Canea op Kreta kwam een verslag binnen over de toestand van de Griekse vloot. Tevens leest u daar een en ander over Naziemethoden: torpederen van hospitaal-schepen, machine-geweervuur op de rondspartelende drenkelingen.

De U.S.A.-secretaris van oorlog, Stimson, sprak (blz. 3).

Engelse Parlement stelde motie van vertrouwen in Churchill, was oppercontent met diens leiding.

Wordt het Panama-kanaal voor Japanse schepen gesloten? (blz. 3).

Op St. Eustatius is zulk een griepepidemie, dat alle scholen gesloten zijn (blz. 3).

HERDENKINGSDIENST

10 Mei.

UITNOODIGING.

Uit naam van Zijne Hoogw. Excellentie Mgr. P. I. VERRIET, Apostolisch Vicaris van Curaçao, heb ik de eer alle

Militaire en Burgerlijke Autoriteiten,

Leden van het Corps Consulaire,

Heeren Hoofdambtenaren,

Vertegenwoordigers van Pers, Handel en Industrie,

alsmede alle Geloovigen,

beleefd uit te noodigen tot bijwoning van den

PLECHTIGEN HERDENKINGSDIENST,

welke op 10 Mei a.s. te 8 uur 30 a.m. zal gehouden worden in de

Kathedrale Kerk te Otrabanda.

Curaçao, 6 Mei 1941. P. fr. A. I. DE BRUYN,
Secretaris van het Apostolisch Vicariaat.

SPEECH VAN STALIN.

Gisteravond sprak Stalin in Moskou en verklaarde, dat het Rode Leger is gereconstrueerd en opnieuw bewapend. Stalin sprak ter gelegenheid van het gradueren der leerlingen van 16 militaire academies en 9 militaire afdelingen van burgerlijke scholen.

Het was thans de tweede maal in minder dan een maand, dat Stalin in het publiek een redevoering hield na een periode van meer dan twee jaren. Stalin sprak over de betekenis van de verschillende soorten van strijdkrachten: de artillerie, luchtmacht, cavallerie, infanerie, technici, verbindingsdienst en over parachutisten (Moskou, (AP) 6.5).

HONGAARSE SOLDATEN WORDEN GROOTS ONTVANGEN.

Gemotoriseerde eenheden van de Hongaarse strijdkrachten, die hebben meegedaan aan de Joegoslavische campagne, werden als helden verwelkomd bij de terugkeer van het front. Duizenden mensen hadden zich langs de straten opgesteld, die jubelden en met bloemen wierpen (Budapest, (AP) 6.5).

ALGEMEEN POLITIEK OVERZICHT.

Koning der Koningen, Heerser van Sion, Onoverwinnelijke Leeuw uit Judah's Zaad, Tak van de Boom van Salomon, Werktuig der Allerheiligste Drievuldigheid, Haile Selassie, keizer van Ethiopië, verliet in Mei 1936 de hoofdstad van zijn land op de vlucht via Jerusalem naar Engeland. Hare Allervrolijkste Majesteit, Menen, keizerin van Ethiopië, ging dezelfde weg. Op 2 October 1935 waren de vijandelijkheden van Held Mussolini tegen den Leeuw (de negus laat zich familiaar met deze titel aanspreken) begonnen. Haile's leger van 2.000.000 man (waarvan evenwel slechts een kwart gewapend), 180 kannonen, 250 machinegeweren, 6 tanks en 10 vliegtuigen, was overwonnen.

Vele vorsten en vorstinnen zijn sedert dien van de Troon gestoten. Het lot der historie wilde, dat hij die het eerst eraf gestoten werd, ook het eerst weder zijn Troon beklom. Jongstleden Maandag werd een grootse „blyde incomste" gehouden. De Leeuw van Judah had zijn hol wedergevonden, na gedurende vijf jaren verbannen te zijn geweest.

Ethiopië was het enige Afrikaanse rijk, dat tot de Volkenbond was toegelaten, omdat het in 1923 de slavernij had afgeschaft. Wie haar afschafte was Ras Tafari, Regent van Ethiopië, later Keizer. In zijn „Gibbi" (paleis) temidden van eucalyptus woonde de Leeuw. Straten waren er niet. In grote zakken voerden de reizigers hun centen mee: mooie Maria Theresia daalders, die door een of andere lotsbeschikking hier verzeild waren geraakt, en die men willens-nillens in zakken van honderden mee moest slepen .Over 10.000.000 mensen regeerde de Leeuw van Judah. Zeventig talen werden in zijn rijk gesproken. (Officiële taal heet Amharisch).

Allah, Christus en een ganse mengelmoes van afgoden vonden aanhangers in Ethiopië. De Leeuw staat op, wanneer bezoekers binnen komen — de enige Keizer vermoedelijk die zulks doet. Plaatjes in verlopen jaren hebben hem populair gemaakt: zwarte cape, witte broek.

Haile Selassie heeft het ondernomen midden in de woestenijen van Afrika te trachten een moderne stad te stichten. Twee scholen waren er, een bioscoop, een drukkerijtje. Hij was nog kind, toen de geweldige Keizer Menelik de Italianen in 1896 in de pan hakte bij Adoea. In 1930 werd hij Keizer.

Ethiopië's keizer gaat elke morgen naar de kerk.

In de nacht van 2 Mei 1936 moest hij vluchten: „Ik zal terugkeren", sprak hij, zoals alle vorsten herhaald hebben, die in de afgelopen tijd verjaagd werden.

Hij bereidde zich daartoe voor, door zijn godsdienstig leven voort te zetten. Haile Selassie heeft van kindsbeen af de gewoonte dagelijks ter kerke te gaan. In Jerusalem bad hij op het H. Graf. Later kwam hij naar Londen — incognito als Mijnheer Tafari. In de Ethiopische Legatie werd een formele receptie gehouden. Na een maand vertrok hij voor zijn dramatische reis naar Genève. Op 30 Juni 1936 doet hij voor de Volkenbond een beroep op het geweten der Mogendheden, die er niet in geslaagd waren hem ervan af te brengen en de zaak in de doofpot te doen. De Fascistische leden toonden hun karakter toen reeds, door den verslagen keizer nog publiekelijk uit te fluiten. Een schande, die op hun hoofden terugviel en waar de ganse wereld over verontwaardigd was. Politie moest de Italiaanse leden verwijderen. Waardig, onverstoord, kalm, las de Keizer zijn rede voor.

Profetische rede.

„Het is mijn plicht de Regeringen, hier in Genève vertegenwoordigd, te waarschuwen voor het dodelijk gevaar, dat hen bedreigt. Ik verklaar, dat de quaestie, die thans door mij aan de Vergadering wordt voorgelegd, van veel wijder strekking is dan alleen een daad van Italiaanse agressie. Het gaat hier om aller veiligheid. Het gaat hier om het voortbestaan van de Volkenbond. Het gaat hier om het vertrouwen, dat de Staten stellen in internationale verdragen. Het gaat hier om de waarde, die beloften hebben, welke aan kleinere en minder krachtige staten zijn gedaan en welke hun integriteit en onafhankelijkheid moeten waarborgen. Kortom: het gaat hier om het internationaal moreel, dat bedreigd wordt. God en de geschiedenis zullen over uw oordeel vonnis spreken......"

Resultaat: successievelijk erkenden de Volkenbondsstaten de verovering van Abessinië door Italië. De sancties werden opgeheven.

Mussolini proclameerde: „De Koning van Italië neemt voor zich en zijn opvolgers de titel van Keizer van Ethiopië aan". **In November 1938 erkende de Britse Regering Victor Emmanuel III als Keizer van Ethiopië.**

De Leeuw van Judah woonde in Bath, zag zijn geldvoorraad slinken, verkocht zijn zilver, moest zijn vrouw en kinderen in Palestina laten kuren omdat ze het Engelse klimaat niet verdroegen, gaf het laatst wat hij aan persoonlijk bezit had aan Ethiopische refugees, publiceerde een boek om met de baten nog meer mensen te kunnen helpen, sprak voor de radio tot Amerika: „Nooit zal ik ophouden te hopen. Ik heb nog steeds vertrouwen in de uiteindelijke overwinning van het internationaal recht....."

Tot Juni 1940 zat hij in Bath. Dan verklaart Italië de oorlog. De Leeuw neemt zijn intrek in een Londens hotel en begint de Parlementsleden te overtuigen van de aanhankelijkheid van een groot deel der officieren in Ethiopië aan hun ouden keizer. Eén maand later heeft Haile Selassie succes en wordt hij erkend als Geallieerde van Groot Britannië. In Januari jl. klimt Mijnheer Tafari, gekleed in donkere overjas, bolhoed op, in een vliegtuig, landt in Alexandrië.

Mijnheer Tafari verdwijnt in zekere gelegenheid van de — speling van het lot — voormalige Italiaanse Zeilclub. Als hij eruit komt, schitterend gekleed in zwarte cape met witte broek, is hij weer Haile Selassie, Koning der Koningen, Heerser van Sion — en wat daar verder aan titels volgt.

Hij reist naar Karthoum, waar de stamhoofden hun Keizer begroetten door de grond voor 's Keizers voet te kussen. De rood- groen-goude vlag wordt gehesen. Thans wappert de Leeuwen-standaard weer boven Gibbi — het keizerlijk paleis van Addis Abeba.

Tegenover Rome's hoofdstation staat de bronzen statue van den Leeuw van Judah dag en nacht te pronk, 365 dagen per jaar wordt zij met felle lampen onder de aandacht der scharen gebracht, door de black-out kan men thans het onderschrift niet meer lezen, maar het luidt: „Helden van Adoea, gij zijt gewroken".

Naar Noord-Afrika.

Op 22 Januari jl. werd Tobruk veroverd. Vele andere steden in Noord Afrika werden ook veroverd en vielen weer in 's vijands hand. Alleen Tobruk houdt nog. Hoeveel Britse troepen er gestationneerd zijn, is onbekend. De schattingen variëren van 50.000 tot 150.000 man. **Tobruk ligt juist tegenover Kreta en vormt met dit eiland een frontlijn van 200 mijl.**

Van Kreta naar Athene is 160 mijl door de lucht, welk traject momenteel niet meer ten volle onder geallieerde contrôle staat. De voornaamste Britse basis in Noord Afrika is en blijft Alexandrië, 400 mijl van Tobruk verwijderd en 340 mijl van Kreta.

Noord-Afrika blijft althans voorlopig nog belangrijker dan het Midden-Oosten, waar het bij het verleden week-einde tot een crisis kwam.

Ofschoon de Duitse „Drang nach Osten" ten laatsten slotte tòch weer de richting van Bagdad in zal moeten slaan — de oude zijde-weg naar India —, hij zal daar nimmer successen kunnen behalen, zolang hij in Noord Afrika en bij Suez niet de baas is.

En met Noord-Afrika is Frankrijk onlosmakelijk verbonden. Na de mislukte pogingen om Tobruk te nemen, worden vandaag Nazie-onderkruiperijen in Frans Marokko gesignaleerd. Gisteren schreven wij over den anglophoben Jean François Darlan, die naar Parijs was om met Otto Abetz te spreken. **Pétain daarentegen blijkt steeds meer een geheel andere figuur te zijn.** Elders in dit blad wordt er zelfs in een Londens telegram van gewaagd, **dat hij Frankrijk wel eens zou kunnen verlaten** (momenteel toeft Pétain aan de Riviera, zie editie van gisteren), **indien hij de eisen van samenwerking met Hitler zou afwijzen.**

Bovendien moet men vrezen, dat indien Pétain de eisen van Hitler afwijst, de Duitsers een poging zullen ondernemen, met hulp van de Italianen, om met geweld Bizerta en ook Dakar in handen te krijgen: de verovering van deze plaatsen zou Hitler de gelegenheid geven de Britse zeeblokade, welke tegenover de Italianen met zoveel succes toegepast werd, te breken, terwijl anderzijds de scheepsverbinding tussen het Verenigd Koninkrijk en het verre Oosten ernstig getroffen zou worden.

Men mag echter aannemen, dat de Vichy-regering afwijzend staat tegenover een dergelijke schending van de wapenstilstandsbepalingen, terwijl dit de regelrechte tegenstand van de Franse autoriteiten in Noord-Afrika ontmoeten zal.

In een van de laatste redevoeringen van Weygand werd op dit punt niet stelling genomen: het feit echter, dat zij gehouden werd, wijst op de gespannen ,toestand.

Er is alle reden om aan te nemen, dat Duitsland in de zomer van 1941 proberen zal zijn beslissende slag te slaan. Want eerst in de loop van 1942 zullen de verenigde Brits-Amerikaanse vliegtuig-industrie en de overige oorlogsindustrieën het voorgestelde record bereiken — zo verklaarde Churchill nog in November 1940. Gisteren gaven wij nog berichten van de enorme uitbreiding in de U.S.A.-vliegtuig-industrie. Tegen 1941 zullen ook millioenen manschappen in de Britse gebieden overzee gereed staan, maar zeker zal Hitler niet wachten tot het **zover is.**

De inval in Engeland is echter een moeilijke onderneming en zij wordt van dag tot dag moeilijker. De Duitsers zullen nimmer hun gehele lot daar van laten afhangen. Zelfs wanneer hun de inval in Engeland gelukken mocht — wat God verhoede — **dan blijft het Middellandse Zee-front nog... front, waar zij moeten overwinnen, wil er van een uiteindelijke zege sprake zijn.**

Reeds nu zijn er vooraanstaande politieke en militaire kringen in Duitsland, die met alle kracht aandringen op een offensief via de Balkan en Turkije in de richting van de Britse bezittingen rondom de Middellandse Zee. Want als zij kunnen doordringen tot Palestina, als zij Haifa in hun bezit hebben en daarmee de uitmonding van de 1200 mijl lange pijpleiding beheersen — en het Suezkanaal bedreigen, dan zou de Britse vloot in Alexandrië en in de Middellandse Zee niet meer veilig zijn. Misschien was ook dan nog Egypte te houden — hoewel dit moeilijk zou zijn — maar het initiatief in de Middellandse Zee zou overgaan in de handen van de As-mogendheden. Het nog niet bezette Frankrijk, en ook Spanje, dat tot nu toe neutraal bleef, zouden onder deze omstandigheden gedwongen zijn om zich met de veroveraars te associëren. En Rusland, dat dan afgesneden was van het contact met de bevriende mogendheden in Europa en in Voor-Azië, zou hulpeloos uitgeleverd zijn aan de genade van de Nazies, zonder enige mogelijkheid zich te verweren.

Heerschappij over Europa.

Duitslands heerschappij over het Middellandse Zee-bekken zou niet alleen met zich brengen zijn heerschappij over geheel Europa — Rusland daarbij inbegrepen — maar het zou ook het Duitse krijgsindustrie-apparaat in het bezit stellen van de grondstoffen, waarvan het gemis nu het sterkst gevoeld wordt.

Met de verovering van Turkije en Palestina zou de olie van Irak in hun handen vallen: de mineralen van Noord- Afrika waren dan binnen hun bereik. De olie van Bakoe en de rijke grondstoffen van de Kaukasus stonden dan te hunner beschikking, zoveel en wanneer ze maar wilden. De Britse vlootblokkade verloor dan het grootste deel van haar werking.

Als de Duitsers het Middellandse Zee-bekken in hun macht krijgen, dan wordt alles heel anders — dan hebben zij werkelijk uitzicht om de oorlog te winnen. Dan wordt Brits-Indië van niet minder dan drie zijden bedreigd: in het Westen door de Duitsers, in het Oosten door de Japanners en in het Noorden door de mogendheid, welke tot dusver nog wel neutraal was, maar welke dan reeds geen vrije keuze meer heeft om haar houding te bepalen. En in Afrika, als de Duitsers al besluiten mochten om passief te blijven, zou hun een natuurlijke beschermingsgordel worden geboden door de Sahara in het Westen en het oerbos in het Zuiden en Oosten.

De ontwikkeling van de krijgsoperaties der laatste dagen moet worden beschouwd als inleidende maatregelen ter verwezenlijking van dit ene grote plan.

En om weer naar het Westen terug te keren, Frankrijk, waar de wieg van Europa's beschaving stond, is allerminst dood. En ook al zwichtte het voor de Nazies, al schenen zijn leidslieden aanvankelijk toe te geven, steeds meer blijkt Pétain een vierkant wiel te zijn aan Hitlers Juggernaut. Van de Fransen, die momenteel **buiten** Frankrijks grenzen toeven, scheen hij eerst weinig sympathie te ondervinren, maar ook daarin komt kentering.

Een voorbeeld daarvan ontvingen wij nog gisteren in correspondentie van de Franse Bovenwinden (zie in deze editie blz. 3).

In het nabijgelegen Guadeloupe heeft Père Dugon een reeks causerieën gehouden, waarin hij hulde bracht aan den maarschalk, wiens hoofd koel bleef, die de smaad-critiek der wereld verdroeg en zijn eigen gang ging. Nu begint eerst duidelijk te worden, dat Pétains streven was Frankrijk van de onreine geest van anti-clericalisme te zuiveren en het zijn oude plaats te hergeven. Eerst van binnen gezuiverd, dan pas kon Frankrijk zijn dienst aan de wereld aanbieden. „Onder het voorwendsel van neutraliteit, heeft Frankrijk God verjaagd", verklaarde Père Dugon in een rede.

„Alleen om geen jongens te verliezen als leerlingen van colleges en lycea, heeft men priesters toegelaten, maar de grote massa van de jeugd bleef ten enenmale zonder geestelijke verzorging. Frankrijk heeft zodoende mensen gekweekt, die geheel en al verstoken waren van Godskennis en die zelfs zich niet bewust waren van een Hogere Macht. De Maarschalk heeft zich der jeugd ontfermd, haar teruggegeven aan den Vader, haar weer geënt op de stam der christelijke beschaving".

Het is wel duidelijk, dat dit slechts de weg kan zijn naar een duurzame overwinning over den Boze. Inderdaad is over Pétain nog niet het laatste woord gesproken, maar wel staat reeds vast, dat de publieke opinie over geheel de wereld ten aanzien van Pétain, sedert Juni 1940 geheel en al is **omgezwaaid.**

NEDERLAND

OUD-MINISTER GOSELING †.

Oud-Minister Mr. **Carolus Maria Johannes Franciscus Goseling** is in het Duitse concentratiekamp te **Buchenwalde** gestorven. Of de vroegere Nederlandse Minister een natuurlijke dood is gestorven, werd niet vermeld, doch ongetwijfeld zal deze Katholiek veel te verduren hebben gehad van de bekende nazie-tactieken.

Carolus M. J. F. Goseling werd op 10 Juni 1891 te Amsterdam geboren, waar hij later ook in de rechten studeerde na het R.K. Gymnasium bezocht te hebben. Na zijn promotie in de rechtswetenschappen in 1916 werd hij advocaat-procureur te Amsterdam en in 1920 Secretaris van commissie XII van de Hoge Raad van Arbeid. Sedert 1929 was hij lid der Tweede Kamer, terwijl hij in 1930 voorzitter werd van de R.K. Staatspartij, toen Jhr. Ruys de Beerenbrouck het praesidium neerlegde.

Minister Goseling had zitting in het vierde Kabinet-Colijn als Minister van Justitie. Hij ruste in vrede.

INGEZONDEN.

HERDENKING 10 MEI.

Vele kleinigheden, ook wel enkele zeer belangrijke dingen treffen mij persoonlijk. Ik gevoel mij de laatste tijden zeer ontevreden, vooral nadat je van alle kanten hoort praten over schandalen, die rond je heen gebeuren.

Winkeliers, die plotseling woekerwinsten maken en daarin niet van hogerhand worden geremd.

Is er iemand geweest, die voorstelde om deze winkeliers te boycotten?

Dit vele geld had toch zo goed kunnen dienen om oorlogsmaterialen te kopen. Of is het belangrijker enkele personen te spekken dan mede te helpen te trachten met alle middelen, die ons ter beschikking staan deze oorlog te winnen?

Zonderling, maar ik kan maar niet begrijpen, dat 10 Mei vrijaf gegeven wordt en de vlaggen in top moeten. Zijn wij dan zo blij, dat Nederland die dag door den laffen vijand is aangevallen? Zijn wij dan blij, dat die dag onze eerste soldaten en burgers gesneuveld zijn? Of heeft dit alles een ander doel?

Ik ben helaas niet in het bezit van een vlag, omdat ik een hotel-bewoner ben, maar indien ik er een had, dan hing de vlag op 10 Mei as. bij mij halfstok.

Deze dag is voor mij een rouwdag.

Voor mij bestaat er geen reden om die dag te gebruiken als een rustdag, integendeel. Wat ik zo graag zou zien, is, dat het Gouvernement nu eens met klem aandrong om die dag te gebruiken als werkdag, maar dan zodanig, dat een ieder zijn loon van die dag afstaat en schenkt ten bate van dat grote doel.

De vlaggen halfstok uit eerbied voor die vele dapperen, welke gesneuveld zijn.

Herdenkingsrevoeringen en veel mooi gekozen woorden, zijn prachtig, maar uit de tijd. Wij hebben reeds veel te lang, te veel en te mooi gepraat.

Het is geen tijd meer van verhaaltjes, er moeten daden voor in de plaats komen. Dat is hetgeen, wat ik zo graag zou zien. Velen zullen het er wel niet mede eens zijn, want het kost zoveel moeite om de geldbeurs open te maken, alléén om er wat **uit** te halen.

G. J. van den Bosch,

tel. 9-844.

Naschrift: Inderdaad, er wordt teveel gepraat, gekletst zou men nog liever zeggen. Wij zijn het dan ook met de opinie van den Heer van den Bosch in hoofdzaak eens. In deze editie (blz.) kan men lezen, dat het Gouvernement het in top hijsen der vlaggen gevraagd heeft (als de Heer van den Bosch in een totalitair land woonde, zou hij al opgepikt worden, alléén om het feit, dat hij bekent een andere zienswijze te huldigen dan de Regering) om uiting te geven aan wat er in ons allen leeft: goede moed, diepwortelende afkeer over de vuigheid van de Nazies, die tòch geen succes hebben en in weerwil van wier walgelijke huishouding wij vrijmoedig vlaggen.

Via radio Bandoeng hoorden wij, juist vanmorgen, dat Indië in het geheel niet vlaggen zal.

Natuurlijk wekt de 10e Mei bij ons allen ook droeve herinneringen op. Daarom wordt er een minuut stilte betracht, welke natuurlijk bedoeld is voor gebed (anders zou het zinneloos zijn), een ieder naar eigen opvattingen en ideeën. Als groepen komen wij die dag bovendien samen in de verschillende kerken of synagogen. Enkele instellingen geven as. Zaterdag vrijaf, niet bij wijze van vacantie, doch om eenieder in de gelegenheid te stellen ter kerke te gaan. Verder vullen wij — de Heer van den Bosch heeft gelijk — die dag met werk **en schenken zoveel wij kunnen ten bate van het grote doel: uitroeiïng van het hele Naziedom.**

Politiek en Oorlog.

STALIN BENOEMD TOT PREMIER VAN U.S.S.R.

Op Woensdag ontmantelde Stalin ...ling de officiële anonimiteit. ...achter hij tot nu toe de Sovjet geleid heeft en werd hij zelf Pre... ter vervanging van Vyacheslaf ...lof, die deze post elf jaar lang bekleed. Drie officiële decreten, ...eerd op Maandag, deelden mede, de Sovjet Molotof als voorzitter de Raad van Vokscommissarissen ...gen verzoek heeft ontheven: Sta... ...erd aangewezen om hem te ver... ...en terwijl Molotof werd aangewe... als Ondervoorzitter van de Raad Vice-Premier.

Molotof blijft Minister van Buiten...se Zaken welke post, hij reels twee ...r en vijf maanden bekleed, nadat hij ...xim Litvinof vóór het uitbreken ...n de oorlog was opgevolgd. Stalin Secretaris Generaal van de Com...munistische Partij, een post die hij se...ert 1922 heeft bekleed (Moskou, (AP) 6.5).

SPEECH VAN STIMSON.

De Secretaris van Oorlog Stimson ...de Verenigde Staten hield een re...gering, waarbij hij het directe ge...bruik eiste van de Amerikaanse vloot ...om het vervoer van goederen en muni...tie naar Engeland te verzekeren. Hij verklaarde, dat de eventuele veiligheid van de Verenigde Staten en alle ande...re Amerikaanse republieken afhanke...lijk is van een Britse overwinning in de oorlog. Verder zeide hij, dat de hulp van de Verenigde Staten aan Engeland tot nu toe niet voldoende is geweest ...daar de Duitse wetteloze activiteiten in de Atlantische Oceaan Engelands le...venslijn bedreigen, terwijl Hitler nog zijn wetteloze activiteiten uitbreidt bin...nen ons halfrond. Stimson begrensde de verboden zone niet, doch refereerde waarschijnlijk naar de blokkade-zone die enige weken terug door de nazies is uitgebreid binnen de territoriale wa...teren van Groenland, waarheen thans strijdkrachten van de Verenigde Sta...ten zijn gezonden. Stimson zeide, dat indien de Oceaan mocht vallen in on...vriendschappelijke handen de enige wijze om de dominatie door de asgeno...ten van de Latijns-Amerikaanse landen te voorkomen zou zijn om legers te on...derhouden die groot genoeg zijn om die te kunnen zenden naar gebieden die duizenden mijlen van de eigen grenzen verwijderd zijn. Hij verklaarde dat dit de goede-nabuur politiek zou verande...ren in hetzelfde absorberingssysteem dat men thans tracht te houden buiten dit werelddeel (Washington, (AP) 6.5).

NAZIE-ACTIVITEITEN IN FRANS MAROKKO.

In diplomatieke kringen wordt groei...ende activiteiten van Duitse agenten in Frans Marokko gemeld. Volgens de...ze kringen is men van mening, dat het hoofddoel der Duitsers is om een mo...gelijke terugtrekking van de Vichy-Re...gering naar Frans Noord-Afrika af te snijden. De mogelijkheid werd ge...noemd, dat Pétain en zijn gevolg zou...den kunnen besluiten om Frankrijk te verlaten indien hij de eisen voor sa...menwerking met Hitler zou afwijzen.

[Leest in dit verband het „Algemeen Politiek Overzicht" in dit nummer — Red.].

Naar men zegt omvatten twee andere Duitse objectieven het verspreiden van propaganda en de grond gereed te ma...ken voor het vestigen van bases in ge...val van een Duitse aanval op Gibral...tar.

Deze kringen verklaarden verder dat er een voortdurende filtrering van nazie-agenten in Frans Noord-Afrika heeft plaats gevonden sedert de Vrije Franse expeditie van Generaal Charles de Gaulle naar Dakar op 23 September werd afgeslagen (Londen, (AP) 6.5).

HET LOT VAN DE GRIEKSE VLOOT.

Bij het resumeren van het lot van de Griekse vloot in de laatste dagen van de Duitse opmars door Griekenland, deelde de Griekse Regering mede, dat al haar hulpschepen, meer dan 30, meedogenloos werden gebombardeed en met machinegeweren beschoten, waardoor deze met de bemanningen tot zinken zijn gebracht.

Onder deze schepen bevonden zich mijnenleggers, patrouille- en escortevaartuigen. De Griekse duikboten bereikten echter Alexandrië, waar men zich heeft gevoegd bij de Britse vloot. Van de 10 torpedojagers werden drie tot zinken gebracht, die tot het laatste ogenblik vuurden op de dozijnen Duitse bommenwerpers. Twee van Griekenlands 13 torpedoboten bereikten eveneens Alexandrië. De hospitaalschepen „Hesperos", „Polikos", „Attiki", „Socrates" en „Hellenis" werden tot zinken gebracht, hoewel zij ongewapend waren en alle lichten aan hadden, terwijl zij alle tekenen droegen, die door het Internationale Rode Kruis zijn vastgesteld. Overlevenden, die in zee rondspartelden, werden zonder genade met machinegeweren beschoten. Het geval van een dezer schepen is vooral treffend, aangezien het vrouwen en kinderen vervoer. Van de gehele Griekse kustvloot zijn slechts enkelen overgebleven. Slechts zes vrachtschepen, welke zich ver van de havens bevonden, zijn gered (Canea, (AP) 6.5).

IRAKESE VLUCHTELINGENREGERING

De Duitse radio deelde mede, dat volgens een bericht uit Beyrut, Engeland van plan is een vluchtelingen-regering van Irak op te richten aan het Hof van Emir Abdullah van Transjordanië. Men deelde mede, dat gisteren onderhandelingen werden gevoerd tussen de Engelsen en den gevluchten vroegeren Regent van Irak, Abdul Ilah, terwijl vele vooraanstaande leden van de vroegere Irakese Regering erbij vertegenwoordigd waren. De tegen-regering zou worden gevestigd te Amman. (New York, (AP), 6.5).

(Amman ligt aan de spoorlijn van Damascus naar Medina, die echter onder het zand bedolven is en alleen tot aan Ma'an in Zuid-Transjordanië loopt. Men kan er sneller komen met een auto vanuit Jerusalem via Jericho (goede zandweg), afstand Jerusalem-Jordaanbrug 50 Km., Jordaanbrug-Amman 40 Km.)

Amman is de hoofdstad van Transjordanië, heeft 5.000 inwoners en was in de tijd van het Oude Testament al belangrijk: onder Koning David werd het door Joas ingenomen (2 Kon. 11 en 12). Transjordanië (het oude gebied van de stammen Ruben, Gad, Manasse) is sedert enkele jaren een Brits mandaat, dat bestuurd wordt door een Emir. In totaal heeft het 300.000 inwoners. — Red.).

CURACAO

STATEN VAN CURAÇAO VERGADEREN.

Om 21 uur openden zich de deuren van de raadszaal en een in aantal en gehalte groot publiek stroomde naar binnen om de beraadslagingen der vroede vaderen bij te wonen. Zowat een 15 mensen zaten in gespannen verwachting ter neder. De een dacht: het zou laat worden; de ander dacht meer, dat het kort zou worden. Zo had een ieder zijn gedachten, maar niemand tracht aan de democratische (sic.) strijd, die volgen ging.

De voorzitter der Staten heette op de gebruikelijke wijze den Bestuursgemachtigde, den Heer H. J. Franke, welkom en zegde toe, dat zijn gewaardeerde inlichtingen met belangstelling zouden worden ontvangen.

Nu was aan de orde „Ontwerp-landsverordening tot het heffen van 50 opcenten op de winstbelasting, betreffende tijdvakken, eindigende tussen 30 Juni 1940 en 1 Juli 1941".

De heer Da Costa Gomez nam het woord. Hij verklaarde hoe de Staten met hun tijd gewoekerd hadden om de verschillende quaesties behoorlijk voor te bereiden in zulk een korte spanne tijds. Na de uiteenzetting van het standpunt der Staten betreffende de toepassing van art. 32, hadden de Staten een degelijker antwoord van het Bestuur verwacht. Het antwoord is werkelijk teleurstellend. Op de documentatie wordt niet ingegaan en zij wordt niet weerlegd. De „dringende omstandigheden", die de toepassing van art. 32 nodig maakten volgens het Bestuur, zijn nog steeds niet aangegeven. Het oordeel van het Bestuur dat er dringende omstandigheden aanwezig zijn, bewijst nog niet, dat er ook werkelijk dringende omstandigheden zijn.

(De gemachtigde van het Bestuur moppert en snuffelt in kranten). Maar aanleiding van dit gemopper vraagt de spreker aan den voorzitter of de gemachtigde ook iets te zeggen heeft. De voorzitter ontkent dit.

De voorzitter der Staten leest nu een verklaring voor van de Statenleden aan het Bestuur. Men dringt aan op samenwerking van Bestuur en Staten.

De Staten betreuren het, dat art. 32 in deze gevallen is toegepast. Het Bestuur zegt toe, dat alsnog enkele onderwerpen, welke thans in de bedoelde besluiten zijn geregeld, bij landsverordening zullen geregeld worden. Zou de gemachtigde ook kunnen zeggen, welke onderwerpen aldus kunnen worden tegemoet gezien?

De heer Franke zegt met dankbaarheid kennis genomen te hebben van de verklaring der Staten. Hij kan echter geen toezegging geven, welke onderwerpen alsnog naar de Staten zullen worden verwezen. Hij betreurt het, dat het lid Da Costa Gomez in het openbaar gesproken heeft over een onderwerp, waarvoor geen Gemachtigde aanwezig was.

Hierop vraagt de heer Da Costa Gomez aan den voorzitter, waarvoor de heer Franke dan gemachtigd is. Hierop leest de voorzitter weder de machtiging voor. De heer Da Costa Gomez zegt nu, dat zijn vraag dus zeker past in het kader van deze besprekingen. Hij vraagt inlichtingen en is teleurgesteld door het korte antwoord van den Gemachtigde.

De heer Franke wijst op art. 107, waarbij de Staten het recht hebben aan den Gouverneur inlichtingen te vragen over quaesties betreffende Curaçao.

De heer Arends was niet van plan het woord te voeren, maar nu vraagt hij toch wat voor zin het heeft een gemachtigde te sturen, die geen inlichtingen kan geven; dan is het beter geen gemachtigde te sturen.

Het ontwerp komt in stemming en wordt aangenomen, evenals „Ontwerp-landsverordening tot het heffen van 50 opcenten op de aanslagen op de Inkomstenbelasting over het belastingjaar 1941/1942".

Nu komt aan de beurt „Ontwerp-landsverordening tot wijziging van de landsverordening op de Inkomstenbelasting 1940". Dr. Arends verlangt, dat het artikel aangaande de kinderaftrek in hoofdelijke stemming worde gebracht. Het artikel werd eenstemmig verworpen. Hierop trekt de Bestuursgemachtigde het ontwerp tot verbazing der Statenleden in.

Dr. Arends wil het ontwerp toch afhandelen, want volgens hem kan de gemachtigde het in behandeling zijnde ontwerp niet intrekken. De heer Franke reageert hierop, dat de staatsrechtelijke juistheid later wel zal worden uitgemaakt. De heer Da Costa Gomez protesteert en vindt deze manier in strijd met ieder behoorlijk idee. Hij zegt nog, dat de voorgestelde kinderaftrek niet strookt met het sociale inzicht der Staten.

De heer Plantz wil verdere behandeling van het ontwerp. De heer Desertine vindt het dwaasheid het ontwerp nog te behandelen. Indien de heer Franke buiten zijn boekje is gegaan, zullen de gevolgen wel komen. De verantwoordelijkheid is voor hem.

De Voorzitter verklaart nog, dat hij het ten zeerste betreurt, dat het ontwerp tijdens de behandeling werd ingetrokken.

Aan de hand van de nodige data bewijst de Voorzitter, dat het Bestuur op onredelijke wijze de Staten belemmeren in een voldoende bestudering der ontwerpen. De tijd is doorgaans te kort. Dit werkt belemmerend voor een goede gang van zaken. Hij hoopt op verbetering en verzoekt den gemachtigde dit verzoek over te brengen.

Na den gemachtigde gedankt te hebben voor de zo welwillend verleende adviezen, sloot de voorzitter de vergadering.

ST. EUSTATIUS.

Hier heerst al sinds meer dan een week een kwaadaardige griep, vooral onder de kinderen. Begin verleden week waren er van de kinderen der katholieke school ongeveer 70% afwezig. Op advies van den Gouvernementsgeneesheer Dr. P. E. Nassy is de school voorlopig gesloten. Ook de Openbare school is reeds meer dan een week gesloten.

VAN FRANSE EILANDEN.

Hier staat alles in het teken van de Révolution Nationale. 's Morgens om acht uur wordt de vlag gehesen op pastorie, kerk en school. Na Pasen is begonnen met: **Sous le regard de Dieu, notre Père, avec la protection de Marie notre Mère, obeissant aux consignes du Maréchal Pétain, notre Chef. Enfants de France, au travail pour la famille et la patrie.**

Stemmingen, zoals voor gemeenteraad, bestaan niet meer. Alle functionarissen worden benoemd. In verschillende communes is de pastoor lid van de gemeenteraad. Ook wordt er veel meer voor het volk gedaan.

Het godsdienstig leven bloeit op, -door den Gouverneur worden Algemene Communies enbiddagen uitgeschreven. De katholieke scholen genieten eindelijk de zolang gemiste vrijheid.

ALLERLAASTE NIEUWS.

In Irak voerde de Royal Airforce verkenningstochten uit. Opstandelingen die een post langs de oliepijpleiding bezetten waaiden vlaggen ten einde te kennen te geven, dat zij wilden overgeven. Vervolgens werd de post door Britse troepen bezet.

Verschillende scheepvaartmaatschapschappijen in Tokio hebben uit San Francisco de waarschuwing ontvangen, **dat de Verenigde Staten waarschijnijk het Panamakanaal voor Japanse schepen zullen sluiten binnen tien dagen.** Hierdoor zou feitelijk de Japanse handel met de Oostkust van Zuid-Amerika worden afgesloten en Japan er toe gedwongen worden de voornaamste ladingen zoals zijde aan de Westkust af te leveren.

De Duitse Invasie in Nederland.

Ik kon vaststellen, dat de bevolking van Berlijn zich niet bepaald enthousiast betoonde bij het bericht van de oorlog met Polen; men scheen zich er min of meer bij neer te leggen. De meesten meenden, dat het conflict zich zou beperken tot Polen alleen en dat de campagne spoedig geëindigd zou zijn, gezien de geweldige Duitse overmacht, terwijl men ook het Duits-Russische verdrag — het verdrag met den zozeer gehaten Weltfeind Nr. 1 — als „zoete koek" slikte.

Merkwaardig was ook de reactie op het bericht van de oorlogsverklaring van Engeland en Frankrijk op 3 September. Verwachtten de Duitse kopstukken — vooral Von Ribbentrop — niet, dat Engeland en Frankrijk de wapenen zouden opnemen? Naar hetgeen ik gehoord heb, ben ik geneigd te geloven, dat dit inderdaad zo was, maar het is zeker, dat de bevolking ten zeerste verrast was, toen op Zondag 3 September de oorlogsverklaring van Engeland en Frankrijk bekend werd gemaakt.

Een typisch voorbeeld was wel een gesprek, welk een van mijn kennissen opving op een bekende tennisclub in Berlijn, en welke ik niet kan nalaten hier te vermelden: Een van de spelers merkte op: „Heb je het nieuws al gehoord? Men zegt, dat Engeland ons de oorlog heeft verklaard! Maar dat bestaat niet, in deze tijden hoort men de meest onwaarschijnlijke verhalen".

Nadat het droeve lot van Polen was beslecht, kon worden verwacht, dat Duitsland zich thans naar het Westen zou keren. Wat zou Hitler doen, wachten of tot een offensief overgaan? Wachten is niet typisch voor de Nazies; men diende derhalve ernstig rekening te houden met de mogelijkheid, dat, indien een gunstige gelegenheid zich zou voordoen, Duitsland ook aldaar tot de aanval zou overgaan.

Gedurende die dagen vestigde een vriend mijn aandacht op een boek, dat in Duitsland verboden was, en wel: „Die Revolution des Nihilismus" van den welbekenden schrijver Rauschning. In dit boek geeft Rauschning, vroeger President van de Senaat te Dantzig — en destijds een intieme vriend van Hitler, maar door hem uit de „Partei" verdreven, toen hij opkwam tegen de plannen van den „Fuehrer" — een duidelijk beeld van de Nationaal-Socialistische leerstellingen, in het biezonder ook met betrekking tot de herverdeling van de wereld.

Ongelukkigerwijze is door de leidende internationale politieke figuren aan dit boek niet voldoende aandacht geschonken. Niettegenstaande het door velen werd gelezen, werd het verworpen als zijnde „te fantastisch". Nochtans werden vele voorspellingen van Rauschning bewaarheid: het Duits-Russische bondgenootschap, de verovering van Polen, de invasie in Denemarken alsmede in Nederland en België. Men kon als het ware telkenmale aflezen, wat er zou gaan gebeuren. Alles wees er op, dat begin November 1939, nadat de troepen, die aan de campagne tegen Polen hadden deelgenomen, zouden zijn gereorganiseerd — de actie in het Westen zou kunnen worden verwacht.

Inderdaad tekende de eerste spanning zich — zoals u weet — begin November. Voorts was te verwachten, dat de Duitsers, volgens het bekende „Von Schlieffen-plan" de aanval tegen Frankrijk zouden inzetten met een zeer sterke rechtervleugel zwaaiend door Nederland en België. In tegenstelling met 1914 was de kans, dat Nederland vrij zou blijven van het oorlogsgeweld, **wel uitermate gering.**

Begin November vernamen wij uit zeer betrouwbare bron, dat de Duitsers spoedig de aanval in het Westen zouden inzetten, waarbij, zoals ik terecht had voorzien, zowel België, als Nederland mede in het conflict zouden worden betrokken.

Deze berichten werden gestaafd door verschillende feiten. De toestand moest derhalve als uiterst ernstig worden beoordeeld. Natuurlijk, er bestond een zekere mogelijkheid, dat de Nazies hun bekende methode van „nervenkrieg" zouden beproeven. Evenwel wanneer men terugziet op alles wat zich sinds begin November afspeelde, dan moet men wel tot de overtuiging komen, dat er inderdaad alle aanleiding was om de toestand zeer ernstig in te zien. Het was niet alleen het feit, dat de Duitsers sterke troepenmachten en grote hoeveelheden materiaal aan onze Oostgrenzen samentrokken, maar evenzeer het vestigen van munitie-opslagplaatsen in de onmiddellijke nabijheid van ons land en het gereedleggen van ontelbare pontons en ander materiaal voor brugslag. Vliegvelden waren in dezelfde omgeving eveneens in grote haast aangelegd. **Een zeer verontrustend verschijnsel was ook de ontdekking, dat alle mogelijke uniformen van ons leger, de politie, postbeambten en treinconducteurs in Duitsland waren binnengesmokkeld.**

U zult mogelijk vragen: „Als de toestand zo ernstig werd beoordeeld, welke is dan de reden, dat het offensief werd verschoven?" Ik kan hieroo geen positief antwoord geven. Het schijnt, dat op het laatste ogenblik Hitler zijn plannen herzag, waarschijnlijk omdat de Duitse Generale Staf het nog niet het juiste moment achtte om zijn plannen ten uitvoer te brengen.

De November-crisis was niet de enige, welke aan de invasie in Mei voorafging. In Januari 1940 werden wij opnieuw gealarmeerd; ditmaal kwam het van Belgische zijde. Een Duits militair vliegtuig, met twee officieren, had een noodlanding moeten maken in Belgisch Limburg. Onmiddellijk na de landing trachtten zij de bundel papieren, welke zij bij zich hadden, te vernietigen. Deze poging werd echter door Belgische soldaten verijdeld, die de documenten in hun bezit namen.

Deze documenten bleken de voorbereidende bevelen voor de aanval in het Westen te bevatten, terwijl nader bekend werd, dat de Duitsers van plan waren op 17 Januari tot een offensief over te gaan. Opnieuw dreven deze wolken voorbij, de toestand bleef echter gespannen.

Een nieuwe crisis ontwikkelde zich in begin April. Uit betrouwbare bron werd vernomen, dat op 11 April de Duitsers Denemarken en Noorwegen zouden binnenvallen en het was niet onwaarschijnlijk, dat ook dan het offensief tegen Nederland en België zou aanvangen.

Het is onmogelijk u de nerveuze spanning te beschrijven, waarin wij in Berlijn in die omstandigheden dag in dag uit de ontwikkeling van het drama gadesloegen. U weet allen wat er geschiedde en op welke wijze Denemarken en Noorwegen werden overvallen. De aanval in het Westen daarentegen werd opnieuw uitgesteld, wij konden weer even ademen.

Onder deze omstandigheden besloot ik mijn vrouw en zoon van Berlijn naar Zwitserland te zenden, daar ik ervan overtuigd was, dat het offensief in het Westen spoedig zou plaats vinden. Gedurende de eerste dagen van Mei werd uit betrouwbare bron bericht ontvangen, dat zeer binnenkort de aanval in het Westen kon worden

Oorspronkelijk was de datum voor het offensief vastgesteld op 8 Mei, hetgeen bevestigd is door Duitse documenten, die ons later in handen zijn gevallen. Nogmaals werd de datum van de aanval door omstandigheden veranderd en vastgesteld op 10 Mei.

In de namiddag van 9 Mei gaf Hitler de strict geheime order om het offensief in het Westen op 10 Mei in te zetten. Slechts enkele intieme vrienden en hoge autoriteiten waren met deze beslissing bekend gemaakt. Niettemin — het was toch uitgelekt, zodat slechts weinige uren later, om ongeveer 21 uur de Regering te Den Haag was ingelicht omtrent het dreigende onheil in de vorm vnn het bericht: „Morgenvroeg bij het aanbreken van de dag — houd u taai".

De volgende morgen — 10 Mei — werd de Gezant te Berlijn om 5.30 uur gewekt door de komst van een Duits diplomatiek ambtenaar, die hem verzocht onmiddellijk bij Herr Von Ribbentrop te komen. Deze ontving hem in de Rijkskanselarij, waar de Minister van Buitenlandse Zaken hem een omvangrijk memorandum overhandigde, hetwelk hij verzocht werd te lezen.

Deze documenten vingen aan met de bewering, dat het de opzet was van de Franse en Engelse politiek om de oorlog steeds over meer landen uit te breiden, teneinde deze als bondgenoten van de Westerse mogendheden te gebruiken. Duitsland had nog juist deze politiek voorkomen door Noorwegen te bezetten en zag zich nu verplicht overeenkomstige voorzorgsmaatregelen te treffen met betrekking tot Nederland en België. Immers, Nederland en België waren geenszins neutraal gebleven, zo beweerde de Duitse Regering. (Wordt vervolgd).

KORTE KNALLEN.

DE CURAÇAOSE ACHTERBUURTEN.

Er liggen plasjes, maar niet van de regen.

Wandelen is goed, dat blijkt wel uit de moeite die velen zich getroosten om de wandelsport op Curaçao tot een maximum op te voeren.

En daarom organiseren zij de beroemde wandeltochten. Doch, en tot mijn spijt moet ik dat bekennen, ik heb er nog nóóit aan meegedaan, vrezende nog geen tien kilometer onafgebroken te kunnen lopen. Maar ik heb het plan opgevat mij te gaan te trainen om bij de eerstvolgende gelegenheid deel uit te maken van de wandeltocht. En zo begaf ik me op een avond na mijn kantooruren op weg.

Ik koos de Van Slobbe boulevard uit. Dit is een rustige weg, waar men tevens in de gelegenheid is zijn longen eens met zuivere Caraïbische zee-lucht vol te pompen na maanden in een muf kantoor te hebben gezeten. Daar ik mijn hersens maar zo gauw mogelijk wilde ontspannen, vermeed ik het drukke gewoel van de hoofdwegen, sloeg een straat in en belandde in de rustige Curaçaose achterwijken.

Ik moet wel zeggen, dat ik schonere straten heb gezien en de lucht (ik ben niet kieskeurig, hoor) deed mij wel eens mijn neus optrekken. In sommige gevallen moest ik mijn zakdoek erbij halen. Doch in die straten moet men goed oppassen. Hoe dikwijls ik mijn voet heb gestoten tegen een uitstekende steen heb ik met geen mogelijkheid kunnen onthouden, door de verschrikkelijke pijn die mij telkens het aantal deed vergeten. Meer dan eens ging mijn voet enige decimeters lager dan wel in mijn bedoeling lag, door de oneffenheid van de weg. En de „plasjes", die ik zo hier en daar zag, geachte lezers, die komen vast niet van de regen. Doch ik kwam toch nog gauw uit die buurt vandaan, d.w.z. gezien de omstandigheden, waarin ik mij bevond.

Ik haalde al ruimer adem, toen ik in een andere steeg verzeild raakte. Doch ook hier werd mij een onaangename gewaarwording niet bespaard.

Had ik het drukke gewoel van de hoofdwegen ontlopen, nu bevond ik me in een omgeving die mij mijn vurig verlangde ontspanning nog ging beroven. De zogenaamde achterbuurtse jeugd had schijnbaar met elkaar een weddenschap aangegaan, wie hunner het meest lawaai kon maken bij een spel, dat wel voor dat doel uitgevonden bleek te zijn. De spelers werden dan nog door enige kleinere knapen tussen de benen gelopen, wat hen dan in de gelegenheid stelde zich een niet al te heilig woord te getroosten.

Het gelukte mij echter door het steeletje heen te lopen. Ik verheugde mij al in het vooruitzicht eens werkelijk van de rust te kunnen genieten, doch ook thans weer zag ik mij mijn verwachtingen bedrogen uitkomen.

Ik was nog geen honderd stappen van het groepje verwijderd, toen mij een niet al te geurige lucht in de neusgaten drong. Hoe verder ik vooruit drong, hoe vreselijker ze werd, totdat ik eindelijk bij de kruising van de weg de bron ervan bemerkte, die een rioolmond bleek te zijn.

Ik heb goddank niet moeten overgeven, doch zag mij genoodzaakt een sigaret op te steken teneinde mijn zelfbeheersing te herkrijgen.

Met een angstig hart vervolgde ik mijn weg, niet wetende wat voor ondervindingen mij weer boven het hoofd zou hangen. En hoe gelukkig voelde ik me toen ik eindelijk — via het Rif, waar vrouwen met bussen reukwerk op haar hoofd, nog een charmante noot aan het landschap verleenden — op de Van Slobbe boulevard aankwam en verschoond was gebleven van verdere wederwaardigheden.

Met volle teugen haalde ik de frisse zeelucht in en toog toen op weg om mij zelf te trainen om bij de eerst-volgende wandeltocht van de partij te zijn.

ARUBA

BASKETBALL.

Enige dagen geleden werd er een zeer geanimeerde basketball-wedstrijd gehouden tussen een team van de Padvinders en een team van de Aruba Tivoli Club. Het spel was zeer spannend en er was veel publiek aanwezig. Er werd door de Padvinders een prachtig spel geleverd en een zeer goede combinatie.

De uitslag was 27-25 ten voordele der Padvinders, die voor de toekomst zeer veel beloven op het terrein van basketball. De wedstrijd werd gehouden op de baan van de Tivoli Club, welwillend door het Bestuur afgestaan en de opbrengst was ten bate van de Padvinders.

LAGO-NIEUWS.

Volgens het weekblad „Pan-Aruban" is de auto-ongevallen statistiek op het terrein van de Maatschappij voor 95 % te wijten aan de schuld van de bestuurders en 5 % komt voor rekening van defecte voertuigen, slechte wegen en andere omstandigheden.

Volgens hetzelfde blad werden per tanker Esso Bolivar 2075 kledingstukjes door het Prinses Irene Comité verzonden via New York naar Engeland, die door het Britse Rode Kruis gedistribueerd zullen worden aan de noodlijdende kinderen.

ARUBA SPITFIRE FONDS.

Het bedrag van £ 5.099-19-7 is reeds onderweg naar Lord Beaverbrook, zijnde de kost van de Arubaanse Spitfire, die binnenkort zal deelnemen aan de strijd tegen het Barbarisme.

PAPEGAAI LEERT HET AL.

In het weekblad genaamd „The Eaglet" van de Arend Petroleum Mij. staat het volgend verhaaltje: Er is een papegaai in een stadje aan de Zuidkust van Engeland, die de luchtalarmsirene heeft leren nabootsen. Het gevolg is, dat zijn eigenaars veel meer dan wie ook in de stad, hun toevlucht moeten nemen naar de schuilkelders. Niet alleen maakt de papegaai het sirenegeluid, doch ook het afweergeluid wordt nagebootst.

CURACAO.

CUROM-NIEUWS.

Programma **Do.:** 8.35 Nieuwsbulletin.

12.15 Nieuwsbulletin, gevolgd door lunchmuziek.

19.30 Kamermuziek.

20.30 Nederlands Nieuws en Nieuwsberichten.

20.45 Symphonische werken.

21.45 Wilhelmus, sluiting.

De luisteraars willen hun toestel wel zo zacht afstellen, dat ook hun buren of huisgenoten van hùn radio kunnen genieten, kunnen praten en eventueel rusten.

BOTICA'S.

Deze week hebben de volgende botica's de Zondag- en nachtdienst:
Otrabanda: Emma.
Punda: Excelsior.

CUROM.

Onder leiding van den Heer Pedro Freddy d.c. Gomez zal heden „Grupo Excelsior" om 20.30 uur enige mooie, heel bekende Curaçaose nummers spelen voor de Curom. Strijk-orkest „Grupo Excelsior" bestaat uit: Papachi d.c. Gomez, Manchi Rogg, Felipi Provance, Cajoochi Heykoop, Postillo, Pedro Alfredo.

MGR. WULFING-STICHTING.

De secretaris der Mgr. Wulfing-Stichting schrijft ons:

„Naar aanleiding van een artikel betreffende de Mgr. Wulfingh- Stichting verschenen in „Dagblad Amigoe di Curaçao" van Vrijdag 2 Mei ll. hebben wij het recht ons te verheugen, dat de Stichting de aandacht heeft getrokken van vele, ja bijna alle zijden van het Gebiedsdeel Curaçao.

Schrijver van bedoeld artikel juicht de poging toe, om ook op Aruba leden, ondersteunende leden en donateurs aan te werven voor de vereniging die zulk een schoon doel, nl. Missie steunverlening tot taak heeft gesteld.

Veel meer toe te juichen zou het zijn aldus schrijver, indien het Bestuur van de Mgr. Wulfingh-Stichting te Curaçao een „Sub-comité" of „Afd. Aruba" kon vormen. Wij zijn het hiermede volkomen eens en beseffen, dat dit effectiever is, terwijl wij den schrijver dank zeggen voor gegeven wenk.

Evenwel willen wij opmerken, dat dit onze bedoeling is geweest en nog is. Dit blijkt overduidelijk wanneer men onze Statuten, die thans ter goedkeuring worden voorgelegd doorleest. Art. 7 van de Statuten luidt:

Onder goedkeuring van het Bestuur der Stichting kunnen in de Missie van Curaçao en elders sub-comité's worden opgericht, die zich te houden hebben aan de Statuten en Huishoudelijk Reglement van de Stichting.

Het Bestuur van ieder sub-comité bestaat uit een voorzitter, een secretaris en een penningmeester.

Wij merken hierbij op, dat dames ook zitting kunnen nemen in het bestuur.

Alhoewel de Stichting uitsluitend steunverlening beoogt voor de Sur. Missie, zijn ook niet-Surinamers toegelaten om lid te worden van de Stichting. Wij twijfelen er niet aan, dat binnen zeer korte tijd wij ons zullen mogen verheugen in een Sub-Comité aldaar.

Voor hen die het nog niet weten, melden wij, dat ons Secretariaat is:, Ojedastraat 92 Otrabanda, Curaçao.

Gelijk wij heden plaats hebben gehad voor dit artikel, zo hopen wij later die ook te krijgen om een beeld te kunnen geven wie Mr. Wulfingh was.

Wij besluiten dit artikel met de hoop, dat velen zich nog zullen opgeven als lid van de Stichting, en dat zij leve."

DE WEDSTRIJDEN OM HET KAMPIOENSCHAP VAN MIDDEL-AMERIKA.

De afgevaardigde van de C.V.B. te Costa-Rica, de heer Dennert, zal de voetbalwedstrijden om het kampioenschap van Middel-Amerika in Nederlands uitzenden via de Radio Emisora TIPG „La Voz de Victor" op een golflengte van **31.30 meter.** Het uur waarop de wedstrijden zullen aanvangen is vanwege de regentijd op Costa- Rica vastgesteld om **10 uur.** Ook zal er van de wedstrijden een kleurenfilm worden vervaardigd.

WIJ ONTVINGEN

MEI-NUMMER VAN NEERLANDIA.

Het Mei-nummer van „Neerlandia" is weer goed verzorgd en op mooi papier gedrukt. Uit de inhoud zij vermeld een artikel over Prinses Juliana, over professor De Vries (betreffende het in Nederland verschijnende „Neerlandia"), over Suriname, etc.

Uit het artikel „Op de verkeerde weg — II" blijkt, dat men ook in Nederland zelf niets moet hebben van aanpappen met de Duitsers en dat Prof. De Vries hevige tegenstand heeft ontmoet na de publicatie over Groot Nederland (vereniging Vlaanderen met ons land). Terecht schrijft „Neerlandia":

„Het gaat er immers niet om, of de samenvoeging van Nederland en Vlaanderen in één staat mogelijk en wenselijk is: het gaat er om, dat het verraad tegenover onze wettige Regering en haar bondgenoot de Belgische Regering is die zaak thans op het tapijt te brengen".

Voor verdere lezing verwijzen wij naar „Neerlandia" zelf, ten aanzien van welk tijdschrift wij slechts één vraag hebben: Waarom worden toch in dit **maandblad** stukken gepubliceerd, die reeds in **alle** plaatselijke **dagbladen** zijn verschenen? Die stukken zijn vaak heel mooi, maar zij vergen veel plaatsruimte, terwijl vrijwel ieder ze reeds gelezen heeft. Ditzelfde geldt t.a.v. de nieuwsberichten, die het geeft.

Misschien minder bekend — aithans wij lazen er nimmer van in dit Curaçaose Neerlandia — is het feit, dat ook in onze Oost een groep A.N.V.-ers een periodiek heeft opgericht: **„Nieuw Neerlandia".**

EMMASTAD.

SOCIETEIT „ASIENTO".

Dagschotels.

Heden: Gek. vis, aard., botersaus, worteltjes.

Morgen: Zuurkool met worst en spek.

Agenda:

Woensdag 7 Mei 19.30 uur
Competitie biljarten Hoofdklasse.
Vrijdag, 9 Mei 19.30 uur
Competitie biljarten „A" klasse.
Maandag, 12 Mei 19.30 uur
Competitie biljarten „B" klasse.
Dinsdag, 13 Mei 19.30 uur
Competitie biljarten „C" klasse.

WACHTDIENSTEN.

Woensdag, 7 Mei 1941.

Telegram Afdeling: Hr. Pons, tel. 675, Amalia van Solmslaan 13.

Shipping & Supplies: Hr. Meinster, tel. 304, L. de Colignylaan 20.

Scheepvaart Afdeling: Hr. Pruis, tel. 299, Emmastad 14.

VOOR WIE BESTEMD:

Ontvangen een brief voor: G. & D. Vis p/a Curtis H. Greenwald, 123 West 93 Street, New York.

Afzender: T. Vis, Nieuwekerk a/d IJsel.

Ondertekening: Vader en Moeder.

Bizonderheden: O.m. wordt geschreven over Fam. Damstreeg en Both.

Af te halen: Afdeling Personeel.

TE KOOP:

Ford auto 4-deurs 1935 — *f* 400,—.
Te bevragen tussen 16 en 18 uur.
De Carpentier, Julianadorp 4.

TER OVERNAME GEVRAAGD:

Een motordiets ± 100 cc.
Brieven met prijsopgave onder letter K. te zenden aan: N.V. C.P.I.M.
Correspondentie Afdeling.

HERENENKEL HANDICAP-WEDSTRIJDEN KESSLER-BEKER.

Dinsdag 6 Mei as.: Baan III Hr. v.d. Elsen — Hr. v.d Meulen.

Woensdag 7 Mei as.: Baan I Hr. Euwe — Hr. Lambij.

Baan II Hr. Goedhart — Hr. C. Futsingh.

Baan III Hr. Vromans — Hr. De Wolf.

Training na afloop.

Donderdag 8 Mei as.: Baan II Hr. Van Kekem — winnaar Hr. v.d. Elsen Hr. v.d. Meulen.

Zaterdag 10 Mei as.: Baan I Hr. Schneppel — winnaar Hr. Euwe/Hr. Lambij.

Baan II winnaar Hr. De Wolf — Hr. Vromans/Hr. Risson.

Baan III Hr. Breedveld — winnaar partij Donderdag.

SPORT - RUBRIEK

Officiële Mededelingen
van
"De Curaçaose Voetbalbond".

WEDSTRIJD UITSLAGEN

Van Zondag 4 Mei 1941.

Volharding 1 — Jong Holland 1	3—1.
Scherpenheuvel 2 — S.U.B.T. 2	8—1.
Hercules 2 — Arsenal	4—1.

WEDSTRIJD PROGRAMMA VOOR DE MAAND MEI 1941.

MUNDO NOBO

11 Mei 1941: Vriendsch. wedstrijd	S.U.B.T. 1 — Volharding 1 (Jesurun)
11 Mei 1941: B-Klasse	D.T.S. — Jong Curaçao 2 (Ercol)
18 Mei 1941: Vriendsch. wedstrijd	Jong Holland 1 — S.U.B.T. 1 (Brakke)
18 Mei 1941: C-Klasse	Jong Curaçao 3 — Volharding 3 (Rosberg)
18 Mei 1941: Juniores	Jong Holland Jr. — Hercules Jr. (Ercol)
25 Mei 1941: Vriendsch. wedstrijd	Jong Holland 1 — K.S.L.I. 1 (Visser)
25 Mei 1941: B-Klasse	Arsenal — Volharding 2 (Dijk)

SCHERPENHEUVEL

18 Mei 1941: B-Klasse	Scherpenheuvel 2 — D.T.S. (H. Rog)

HEINTJE KOOL.

25 Mei 1941: B-Klasse	R.C.C. — K.S.L.I. 2 (Pengel)

De A-Klasse wedstrijden beginnen om 16.15 uur percies, de met * aangegeven wedstrijden beginnen om 14.30 uur precies.

De Juniores wedstrijden beginnen om 10 uur a.m.

DUUR van de A-Klasse, Res.A-Klasse, B-Klasse en C-Klasse wedstrijden 2 maal 45 minuten.

DUUR van de juniores wedstrijden 2 maal 30 minuten.

Overeenkomstig het besluit van de laatste algemene vergadering, spelen de Res.A-Klasse en de B-Klasse de competitie samen in een klasse onder de naam van de B-Klasse.

ATTENTIE HEREN SCHEIDSRECHTERS

Het komt de laatste tijden herhaaldelijk voor, dat wedstrijden geen doorgang kunnen vinden, omdat de aangewezen scheidsrechters niet opkomen. Wij verzoeken u dringend hierop te letten, aangezien de competitie door aanmerkelijk wordt vertraagd.

HET BESTUUR.

FEUILLETON

DE MOORDENAAR VERMOORD.

43).

Maar Ratchett zou toch zeker geweten hebben...

— Misschien wist hij het. Misschien had de vrouw al een aanslag op zijn leven gewaagd, in mannenkleren om beter haar doel te volvoeren. Ratchett kan gegist hebben dat ze dezelfde truc weer zou gebruiken. Dus zegt hij Hardman te letten op een man. Maar hij spreekt van een vrouwelijke stem.

— Het is een mogelijkheid, zei monsieur Bouc. — Maar...

— Luister, mijn vriend. Ik moet je nu enige inconsequenties vertellen, die dr. Constantine heeft opgemerkt.

Hij deelde in den brede de conclusies mede, waartoe hij en de dokter gekomen waren door de aard van de wonden van den dode. Monsieur Bouc steunde en hield zijn hoofd vast.

— Ik weet het, zei Poirot, sympathiek. — Ik weet precies hoe het is. Je hoofd draait, hè.

— De hele zaak is een fictie! riep monsieur Bouc.

— Precies. Het is absurd — onwaarschijnlijk — het kan niet bestaan. Dat heb ik zelf gezegd. En toch, mijn vriend, het is er! Men kan de feiten niet ontsnappen.

— Het is krankzinnigheid!

— Ja hè. Het is zo krankzinnig, mijn vriend, dat ik soms vervolgd word door het gevoel, dat het eigenlijk heel eenvoudig geweest moet zijn. Maar dat is maar een ideetje van mij.

— Twee moordenaars, steunde monsieur Bouc. — En dat in de Orient Express.

De gedachte bracht hem bijna aan het huilen.

— En laten we nu de fantasie nog fantastischer maken, zei Poirot vrolijk.

— Gisterennacht waren er in de trein twee mysterieuze vreemden. Daar is de slaapwagen-conducteur, beantwoordend aan de beschrijving van Hardman en gezien door Hildegarde Schmidt, kolonel Arbuthnot en Macqueen. Daar is ook een vrouw in een rode kimono — een lange, slanke vrouw — gezien door Pierre Michel, door miss Debenham, door Macqueen en door mij — en geroken, kan ik zeggen, door kolonel Arbuthnot! Wie was dat? Niemand in de trein geeft toe, een rode kimono te hebben. Zij is ook verdwenen. Was zij een en dezelfde als de nagemaakte slaapwagen-conducteur? Of was ze een heel andere persoon? Waar zijn ze, die twee? En, tussen twee haakjes, waar zijn de wagon-lits-uniform en de rode kimono?

— Ah, dat is iets reëels! Monsieur Bouc sprong levendig op. — We moeten van alle reizigers de bagage doorzoeken. Ja, dat is iets.

Poirot stond ook op.

— Ik zal een voorstelletje doen, zei hij.

— Weet je waar ze zijn?

— Ik heb een ideetje.

— Waar dan?

— Je zult de rode kimono vinden in de bagage van een van de mannen en de uniform van de slaap-wagen-conducteur in die van Hildegarde Schmidt.

— Van Hildegarde Schmidt? Denk je...

— Niet wat jij denkt. Ik zal het zo zeggen: Als Hildegarde Schmidt schuldig is, zou de uniform in haar bagage gevonden kunnen worden.

— Maar hoe... begon monsieur Bouc en hield op.

— Wat is dat voor een lawaai, dat nadert? riep hij. — Het lijkt op een locomotief in beweging.

Het geluid kwam dichterbij. Het bestond uit schrille kreten en protesten van een vrouwenstem. De deur aan het eind van de restauratie-wagen vloog open.

Mrs. Hubbard stormde naar binnen.

— Het is verschrikkelijk! riep ze. — Het is gewoonweg verschrikkelijk. In mijn sponzenzak! Mijn sponzenzak! Een groot mes, helemaal met bloed!

En plotseling voorover tuimelend, viel ze flauw op monsieur Boucs schouder.

HOOFDSTUK XXI.

Met meer kracht dan hoffelijkheid deponeerde monsieur Bouc de bezwijmende dame met haar hoofd op de tafel. Dr. Constantine gilde om een van de kellners, die kwam aanhollen.

— Houd haar hoofd zo, zei de dokter. — Als ze bij komt, geeft haar dan wat cognac, begrijpt u?

Toen holde hij de twee anderen na. Zijn belangstelling was geheel voor de misdaad; flauwvallende dames van middelbare leeftijd interesseerden hem volstrekt niet.

Het is mogelijk, dat mrs. Hubbard met deze methode enigszins vlugger bijkwam dan ze anders had gedaan. Een paar minuten later zat ze overeind, drinkend uit het glas cognac, dat de kellner haar aanbood en weer redenerend:

— Ik kan gewoon niet zeggen hoe vreselijk het was. Ik denk niet, dat iemand hier in de trein mijn gevoel kan begrijpen. Ik ben altijd heel gevoelig geweest, als kind al. Alleen het gezicht van bloed — hu — hè, als ik er aan denk, word ik helemaal raar.

De kellner bood het glas weer aan.

— Nog een beetje mevrouw.

— Gelooft u? Ik ben geheelonthouder. Ik raak nooit sterke drank of wijn aan. Mijn hele familie is geheelonthouder. Maar omdat dit alleen maar medicijn is...

Ze nam nog een slokje.

Intussen waren Poirot en monsieur Bouc, op de hielen gevolgd door dr. Constantine, de wagen uitgesneld de gang van de Stamboel-wagen door naar de coupé van mrs. Hubbard.

Alle reizigers in de trein schenen verzameld te zijn voor de deur. De conducteur, met een vermoeide uitdrukking op zijn gezicht, hield hen terug.

— Maar er is niets te zien, zei hij en herhaalde dit in verscheidene talen.

— Laat me door, alstublieft, zei monsieur Bouc.

Zich wringend door de krioelende reizigers, ging hij de coupé in. Poirot dicht achter hem.

— Ik ben blij, dat u gekomen bent, monsieur, zei de conducteur met een zucht van verlichting. — Iedereen heeft geprobeerd binnen te gaan. De Amerikaanse dame — wat gilde ze — ma foi, ik dacht dat zij ook vermoord werd! Ik kwam aanrennen en daar was ze, schreeuwend als een krankzinnige en ze riep, dat ze u moest halen en ze vertrok, schreeuwend zo hard als ze kon, en aan ieder, wiens coupé ze passeerde, vertelde ze wat er gebeurd was.

Wordt vervolgd.